DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVII. ZATURDAG den 14den NOVEMBER, 1829. N. 47

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

UITTREKSELS UIT NIEUW YORKSCHE COURANTEN.

Londen, Sept. 4.—Uittreksel van eene depeche van Graaf Villa Flor, gedagteekend den 16den Augustus en geaddresseerd aan den Marquis de Palmella.

"Ik geloof een tweeden aanval niet waarschynelyk; eerstelyk om dat de vyand bykans de helfte van zyne krygsmegt en dat gedeelte derzelve, waarop hy het meeste gesteund had, verloren heeft. Ten tweede, om dat de meeste zyner hoofd officieren gesneuveld en gewond zyn; en laatstelyk, om dat zyne schepen vele schaden bekomen hebben. Niettemin ben ik bereid om hem op alle punten te ontvangen; en ik kan uwe Excellentie verzekeren, dat ik byna met zekerheid op overwinning kan staat maken.

"Conde de VILLA FLOR."

Verklaring gedaan door den Markies van Barbacena aan de getrouwe onderdanen van H. M. de Koningin van Portugal, Donna Maria H.

"Daar ik thans de bevelen moet ten uitvoer brengen, welke de Keizer myn achtbare meester behaagd heeft my overtezenden in kwaliteit als vader en voogd van hare Majesteit Donna Maria II., regerende Koningin van Portugal, om haar in zyne tegenwoordigheid te voeren, is het myne pligt, ingevolge myne instructien, om de inzigten van Z. K. Majesteit aan al zyne getrouwe onderdanen kenbaar te maken, op dat zy weten mogen de ware beweegredenen van zyner Majesteits besluit en zich niet laten misleiden met ongegronde vreeze veroorzaakt door kwaadwillige berigten.

"De scheiding van H. Majesteit en haren vader, was het onvermydelyke gevolg van hare verheffing op den troon van Portugal. Hare komst in Engeland en haar tydelyk verblyf in de staten van haren ouden bondgenoot, zyn veroorzaakt door de schandelyke overweldiging van hare kroon, vergezeld met de schending der heiligste eeden tot schande der gouvernementen en volken van de beide werelddeelen.

"De terugkomst van Hare Majesteit in den schoot harer familie is eene noodzakelyke uitwerking der worstelstryd welke ongelukkiglyk bestaat tusschen legitimiteit en usurpatie; want de vaderlyke genegenheid van zyne Keizerlyke Majesteit vordert dat, in zoodanige buitengewone gevallen tot op het gewenschte tydstip waarop de Koningin Maria II. zal verheven zyn op den troon, welke de voorzienigheid voor haar bestemd had, hy als beschermer en voogd van hare persoon zal moeten optreden.

"Zyne Keizerlyke Majesteit zal daarom nooit de zaak van hare geliefde dochter verzaken, maar eerder volstandig blyven in zyn onveranderlyk voornemen om haar te beschermen en nimmer met den overweldiger in onderhandeling te treden.

"Hoedanig ook de moeyelykheden en hinderaissen mogen zyn welke de goede uitkomst der zaak van eer, regtvaardigheid en legitimiteit vertragen, zoo moeten de onderdanen van hare Majesteit nooit verslappen in de roemryke verdediging waartoe zy zich verbonden hebben, want de regtvaardigheid der zaak verzekert hun de overwinning; en indien eenige personen gedurende de worstelstryd in de Brazilien de wyk zouden willen verkiezen boven die door eenige mogendheden in Europa aan hun verleend, mogen zy daarop staat maken; en ik kan hun, ingevolge uitdrukkelyke order van den Keizer mynen meester verzekeren, dat zy in de Brazilien zullen aantreffen de aan hen zoo pligtmatig verschuldigde edelmoedige herbergzaamheid, voor hunne onverdiende onheilen en hunne gehechtheid aan de personen van H H. M. M. den Koning Don Pedro de IV. en de Koningin Donna Maria de II."

Kort hierna is Maria II. uit Portsmouth vertrokken in het fregat de Isabelle, dat ook de nieuwe Keizerin naar Brazilien overvoert.

UIT JAMAIKA NIEUWSPAPIEREN.

JAMAIKA, OCT. 22.

Private Correspondentie gedagteekend Londen, den 17den Sept. 1829.

"Het schynt dat het Ottomanische ryk aan den rand van vernietiging ligt. Het is niet mogelyk te beschryven de vrees welke de Turksche troepen aangegrepen heeft, en welke haar, hare sterkste standpunten en belangrykste steden doet verlaten, bykans zonder den minsten tegenstand te bieden. Weinige woorden zullen genoeg zyn om den schielyken voortgang van Generaal Diebitsch te beschryven.

Deze bevelhebber die slechts te Aidos halt gehouden had om de aannadering van zyne reserve te verbeiden, ging dadelyk op marsch zoodra hy hiervan verzekerd was, en maakte zyne flank veilig door de verovering van Selimno en de neerlaag van de verschillende hem omringende Turksche korpsen, onder dewelke dat van den Seraskier Haleb te Selvao. Door eenen dergelyken stouten en verhaasten marsch rukte hy aan op Adrianopel, de tweede stad van het ryk, bevattende 100,000 inwoners, en trok op den 20sten Augustus dezelve binnen.

Er bestaat geen twyfel of er heeft verraadery plaats gehad en dat het overschot der Janitsaren de slagting hunner broeders heeft gewroken door eene zamenzwering te berokkenen en den wederstand te verhinderen, welke naar alle waarschynelykheid zoude zyn geboden geworden. Zoodanig stonden de zaken tot met onze jongste berigten. Men zegt dat de Russische bevelhebber voornemens was zyne overwinning tot in het hart der hoofdstad zelve te volgen.

De Porte is eindelyk bevreesd geworden en er zyn afgevaardigden van Konstantinopel gezonden om pogingen aantewenden ten einde den voortgang der Russische troepen te stuiten en vrede te onderhandelen. Indien men geloof mag slaan aan de op dezen morgen ontvangene brieven, dan heeft de Russische bevelhebber geweigerd zynen marsch optehouden, hebbende besloten om, in navolging van Napoleon, alleenlyk in de hoofdstad van den vyand wegens vrede te onderhandelen. Men zegt dat dit berigt zoo veel ophef in de hoofdstad verwekt had, dat men vreesde voor eene revolutie en dat het leven van den Sulten in gevaar was.

Men zegt verder dat de afgezanten der vreemde mogendheden zoo bevreesd waren, wegens de onlusten welke de aannadering der vyandelyke krygsmagt zoude teweeg brengen, dat zy zich gereed hielden Konstantinopel te verlaten; en zelfs dat de Nederlandsche Ambassadeur reeds die hoofdstad heeft verlaten.

Te Schoumla waar de Groot Vizier zich steeds bevond, heeft een zwaar gevecht plaats gehad, in welke hy verslagen werd; en het gerucht liep dat er een wapenstilstand gesloten was tusschen den Russischen Generaal en den Groot Vizier, ten einde den uitslag der door den Generaal Diebitsch geopende onderhandelingen aftewachten.— Hieruit blykt dat Europisch Turkye thans aan de barmhartigheid der overwinnende troepen van Rusland afhangt; en dat men weldra zal vernemen of de matigheid van den Autocrat werkelyk of geveinsd was.— Voor dit tydstip zal de hoofdstad reeds ingenomen zyn, want de afstand van Adrianopel van de hoofdstad is op het meest 150 mylen; buitengemeen goede wegen en alles loopen zamen om den voortgang der vyandelyke troepen te begunstigen. Ook heeft men niet vernomen of er eenige Turksche krygsmagt bestond om den voortgang der Russen te stuiten; en bestond er eenige, dan moet men veronderstellen dat alles zoude aangewend geworden zyn om zoodanige eene ryke en gewigtige plaats als Adrianopel is, te behouden.

In alle waarschynelykheid zal de Sultan op de aannadering van den overwinnenden vyand, met zyne Harem naar Azie de wyk nemen, zynde Burza de geschikte wykplaats in dringende aangelegenheden; en indien hy achtervolgt worde, zal hy zyne vlugt voortzetten over land naar Smyrna en daarna naar Egypte.

De Aziatische bezittingen van den Sultan zyn niet veiliger dan die van Europa, Generaal Paskewitsch is bygestaan geworden door de kuiperyen van de Janitzaren, Erzeroum, eene stad even belangryk als Adrianopel, heeft zich zonder tegenstand overgegeven; de Turksche krygsmagt is geheel uiteen gegaan; en de Russische bevelhebber heeft zyne krygmagt verdeeld, waarvan een gedeelte op Scutari in aantogt was, zoo dat de Sultan byna ingesloten wordt tusschen de Europische en Aziatische legers. Dit is de korte inhoud van al het geen wy van deze krygsverrigtingen sedert onze laatste mededeeling vernomen hebben.

Men is hier in groote verlegenheid en ziet met verlangen verdere berigten te gemoet. Ons gouvernement is ook niet onwerkzaam in deze dringende aangelegenheden. Ons eskader in de Middellandsche Zee is versterkt geworden met twee linie schepen, een van 110 en een van 84 stukken geschut; en men zegt tevens dat de St. Vincent en de Caledonie, beide van 120 stukken geschut, in gereedheid gebragt worden om zee te kiezen. Het zy dat vrede de uitkomst der Russische overwinningen zy of dat de begeerte naar vergrooting Europa in oorlog inwikkele, zoo veel is echter zeker dat de zwakheid van Turkye kenbaar gemaakt is voor het oog der gansche wereld en dat in het toekomende het ryk der Muzelmannen in Europa, slechts zal kunnen bestaan op de toelating en ondersteuning van een of andere groote mogenheid of op de onderlinge jaloersheid van allen.

Onze berigten uit Frankryk beginnen eene onverwachte en belangryke houding aantenemen. De oorlog is openlyk verklaard door de drukpers tegen het Ministerie van Polignac en het volk schynt aan de zyde der eerste te hellen. De hevigste schimpschriften, welke zich zelfs tot de Monarch uitstrekken, worden dagelyks publiek gemaakt, waarin de administratie met de bitterste uitdrukkingen aangerand worden en in weder wraak zyn op de verschillende dagbladen beslag gelegd geworden. Nog meer, zelfs heeft men oproerige gezindheden aan den dag gelegd. De reize van het vermaarde kind der revolutie, La Fayette, is eene bron geworden om het pu-

blieke gevoelen aan den dag te leggen.— Er zyn toosten gedronken en gevoelens uitgedrukt geworden, waarby duidelyke blyken gegeven zyn van gisting en verbittering, welke sedert het tydvak van Napoleon onbekend in Frankryk waren.— Prins Polignac wordt ten laste gelegd dat hy het werktuig van de Britsche ministers is—de nieuwspapieren maken gewag van de teruggekeerde emigranten, als "de vreemdelingen" en alles schynt op eene losbarsting te zullen uitkomen, indien men niet bedenkt dat hoe openlyker en geweldiger de oppositie is, hoe minder gevaarlyk derzelver vyandschap zal zyn. De vergaderingen der Fransche kamers zullen bewyzen geven der sterkte van het tegenwoordige gouvernement. Zoo Prins Polignac niet mogt slagen om zich eene groote meerderheid te verzekeren, vaarwel dan met de ultra royaliste factie en welkom zyn de liberalen. De omverwerping des Prinsen administratie zoude naar alle waarschynelykheid haren invloed uitstrekken tot ons land en het zal als dan niet vreemd zyn dat ons gouvernement ook eene gansche verandering onderga.

Uit Spanje hebben wy tyding dat er eene diep gewortelde zamenzwering is ontdekt geworden in Catalonie en dat er een groot aantal wapens verborgen is in de provintie. Men gelooft echter, over het algemeen, dat dit eene kuipery is van den Heiligen Vader, ten einde Ferdinand af te schrikken om eene amnestie voor de uitgewekenen te laten afkondigen, hetgeen hy voornemen was, op zynen trouwdag te doen.

In Portugal is niets van belang voorgevallen; de tyding der neerlaag van het eskader vóór Terceira was bekend zoo wel te Lissabon als te Oporto, maar wy weten niet of het eenige verandering heeft te weeg gebragt onder dat vernederd en dwaas volk Men zegt dat Don Miguel voornemens is eene geldleening in Parys te doen, in welk geval onze kapitalisten alhier waarschynelyk den kans zullen loopen om hunne Portugesche schulden te erlangen, gelyk zy de Spaansche verkregen hebben.

Hetgeen onze huishoudelyke zaken aanbetreft moeten wy met leedwezen melden dat er een cataract zich gevormd heeft in het oog van Z. Majesteit, zoo dat men vreest dat verlies van gezigt het gevolg er van zal zyn; en dat het andere oog ook daardoor zal verloren gaan. Zyne Majesteit bevindt zich anders in zeer goeden welstand. Het is opmerkenswaardig dat de Princes Sophia eene dergelyke oogziekte had en dat zy aan het eene oog bykans blind gebleven is. Het andere is door eenige operatien hersteld geworden.

Onze minister en zyne collegas hebben eenen kruistogt tegen de drukpers begonnen. Niet minder dan acht *ex officio* informatien zyn gerigt geworden tegen het *Morning Journal* alleen en drie andere nieuwspapieren van Dublin hebben eene dergelyke bezoeking gehad. Men voegt hierby dat de hertog van Wellington in de laatste zittingen van *Old Bailey*, vier of vyf aanklagten in geschrift ingebragt heeft tegen *The Morning Journal*, waarvan twee als gegrond bevonden en terug gegeven zyn. Hy zond ook eene aanklagt in tegen *The Standard*, en de Groote Jurie vond in dit geval de aanklagte gegrond. De drukpersen zyn byna eendragtiglyk geweest in hare tegenwerpingen tegen deze wyze waarop de vryheid van redeneringen gesmoord wordt; en wanneer men in aanmerking neemt de vervolgingen van Prins Polignac tegen de Fransche drukpers, zoude het werkelyk schynen dat er eene zamenspanning gaande was om vrye redeneringen te vernietigen: er bestaat een Heilig Verbond tegen de vryheid van de drukpers.

Het is niet mogelyk om den slechten toestand van den handel met woorden te beschryven. De handel in wollen stoffen heeft gedeeld in het lot der zyden stoffen en mag beschouwd worden als grootendeels vernield te zyn. In de laatste drie weken hebben omtrent *dertig bankroeten* plaats gehad alleen in dezen tak van handel, hetgeen veroorzaakt is door het ophouden van het eerste en oudste huis in dezen handel. Onze kooplieden zien met groote vertwyfeling de aannadering van de zware Xmas kwartieren; en onze kapitalisten zyn thans zeer voorzigtig in den wissel handel sedert de laatste bankroeten.— Inmiddels deze heerschende rampspoeden blyven de fondsen steeds gelyk, zynde de consols op 88 7-8.

De reden waarom in dezen tak van handel geene verandering heeft plaats gehad, bestaat daarin, om dat men er middel vindt tot het gebruiken van renteloos liggende kapitalen, wyl de vernielde scheepvaart, landbouw en handels aangelegenheden niets dan zeker verlies aanbieden aan de genen die dwaas genoeg zyn zich er intewikkelen.

Ierland blyft steeds in denzelfden misnoegden toestand. In Tipperary hebben 70 ambtenaren zich aan het gouvernement geaddresseerd, verzoekende dat het wetboek voor strafregt mogt worden gehandhaafd; en er gaat geen dag voorby of moorden, huisbraak en andere ongeregeldheden vinden er plaats. Men zegt dat er meer troepen aldaar zullen gezonden worden.

Het weder is buitengemeen stormachtig geweest en de schepen langs de kust hebben zware schaden geleden. De boeken der Lloyds kantoren hebben sedert derzelver oprigting nimmer zoo veel schaden in de zomer maanden opgeleverd als in de verledene maand Augustus. Op een dag alleen zyn er zeven en twintig verliezen aangeteekend geworden.

Op dit oogenblik hebben wy uit Parys by expresse, brieven van Smyrna tot den 4den Augustus ontvangen. Zy melden dat de handel aldaar zich in den ergsten toestand bevindt. De blokkade der Dardanellen is de eenige welke met nadruk gehandhaafd wordt; die van Enos, Samos en Adriamite is geheven.

By dezelfde gelegenheid hebben wy brieven uit Venetien, welke melden dat die haven op den 1sten November eene vrye haven zal verklaard worden.

Te half acht ure s'avonds.

Wy hebben berigten ontvangen dat de Russen binnen Konstantinopel getrokken zyn en dat de Sultan naar Burza gevlugt is. Hiervan weten wy echter niets officieel.

Publieke Inschrijving.

Ten dienste der Fortificatie werken te Curaçao.

INGEVOLGE autorisatie van den Hoog Edele Gestr. Heer Directeur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c.

Zal de Eerste Luitenant Ingenieur, Kommandant der Genie alhier, aan de minst inschryvende verlenen de leverancie van DRIE HONDERD NEDERLANDSCHE PONDEN BUSKRUID; welke minste inschryver voor het vervolg, van het nog meer benoodigde buskruid de leverancie zal blyven behouden.

Het buskruid zal moeten zyn droog en goed gekorreld; en door den aannemer dadelyk na de approbatie, in het Magazyn in het Fort Amsterdam, aan den Magazyn Meester der Artillerie, moeten worden afgeleverd.

De betaling zal geschieden in Wissel op het Ministerie van Marine en Kolonien, of aan Geld naar verkiezing van het Gouvernement. De Biljetten van inschryving moeten uiterlyk Maandag den 16den November aanstaande des voormiddags voor 12 uur aan het Bureau der Genie ingeleverd worden, alwaar nadere informatien en daarna het antwoord zal te bekomen zyn.

De 1ste Luit. Ingenieur voornoemd,
P. B. VAN DUYN.

Den 10den November 1829.

Publieke Inschrijving.

Ten dienste der Fortificatie werken te Curaçao.

INGEVOLGE autorisatie van den Hoog Edele Gestr. Heer Directeur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c.

Zal de Eerste Luitenant Ingenieur Kommandant der Genie alhier, aan de minst inschryvende, de leverancie van VYFTIG versche en onbereide KOEHUIDEN; welke minste inschryver voor het vervolg van de nog meer benoodigde Huiden de leverancie zal blyven behouden.

De Huiden moeten zyn zoo veel mogelyk van versch geslagte Ossen of Koeijen, ten genoege der directie, en door den aannemer dadelyk na de approbatie dagelyks per stuk of by kleine partyen op het werk worden geleverd.

De betaling zal geschieden in Wissel op het Ministerie van Marine en Kolonien, of aan geld naar verkiezing van het Gouvernement.

De Billetten van inschryving moeten uiterlyk Woensdag den 18den November aanstaande des voormiddags vóór 12 ure aan het Bureau der Genie ingeleverd worden, alwaar nadere informatie, en daarna het antwoord zal te bekomen zyn.

De 1ste Luit. Ingenieur voornoemd,
P. B. VAN DUYN.

Den 10den November 1829.

BEKENDMAKING.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat, ingevolge dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie dd. 16den October ll. No. 634, de Jaarlyksche vacantie voor de Regtbank van Kleine Zaken zal beginnen met den eersten December en eindigen met half January, zoodanig dat de teregt zittingen van de gemelde regtbank jaarlyks met den derden Maandag van January zullen aanvang nemen.

De fungerende President van de Regtbank voormeld,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 13den November 1829.

BEKENDMAKING.

VAN wege het Gemeente Bestuur wordt by deze ter kennisse van het publiek gebragt, dat de vacantie tyd voor de Regtbank van Kleine Zaken voor dit jaar bepaald is, op zes weken, aanvang nemende met den 1sten der maand December aanstaande, en eindigende met de helft der maand January 1830; overeenkomstig welke bepaling, de teregtzittingen dezer regtbank wederom met den derden Maandag der maand January voornoemd, zullen aanvang nemen.

De President van het Gemeente Bestuur voornoemd,
THEOD. JUTTING.

Den 22sten October 1829.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 13den November 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 18 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 6den November 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand November zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

PUBLIEKE VERKOOPING.

DE ondergeteekende Gemagtigde van den thans uitlandigen Kapitein Ingenieur E. J. EEKHOUT zal, met consent van den HoogEdele Gestrengen Heer Directeur ad-interim dezer kolonie, op aanstaanden Maandag den 16den dezer maand in het huis van den Heer Jos. Thompson aan de Waterkant van de Willemstad by publieke opveiling aan den meestbiedende doen verkoopen:

Eenige goede en jonge Huisslaven,
als mede
Eene party fraaije en wel geconditioneerde Meubelen, Huissieraden enz.

De genen die daarin gading mogten hebben, zullen in de gelegenheid gesteld worden om ten verkoophuize voormeld de meubelen en huissieraden te kunnen bezigtigen op den 12den, 13den en 14den dezer van des morgens te 10 tot des namiddags te 1 ure, zullende de koopconditien op den verkoopdag vóór de opveiling worden bekend gemaakt.

C. L. VAN UYTRECHT qq.

Den 7den November 1829.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als speciale Gemagtigden van ANTONETTIE MADURO, zullen by Publieke Opveiling op Maandag den 23sten dezer ter Weeskamer op eene zeer voordeelige konditie doen verkoopen:

Een Huis gelegen in de Willemstad in de Eerste Wyk No. 68.

G. VOS, sz.
B. A. CANCRYN.

Den 13den November 1829.

BEKENDMAKING.

J. J. POOL verzoekt by deze zyne debiteuren hunne nog openstaande Rekeningen te willen komen vereffenen, naardien hy anders in de hooge noodzakelykheid zal gesteld worden dezelven door middel eener geregtelyke wyze te doen invorderen.

Insgelyks verwittigt hy zyne geëerde begunstigers dat hy voornemens is binnen korten tyd zyn Pakhuis optebreken, weshalve hy van heden af aan voor verminderde pryzen zal gaan verkoopen.

Den 14den November 1829.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—NOVEMBER.

9.	brik Napoleon, Budd,	New York
10.	golet Carolina, De Haseth,	Isle d'Aves
12.	bark IO, Parry,	Jamaika

UITGEKLAARD—NOVEMBER.

10.	bark Mary, Dammers,
	brik Julia, Choute,
	golet Juanita, Ferrero,
11.	bark Victoria, Uga,
	—— Anna, Simmons,
13.	brik Anna, Weeber,
	golet Mary, Meinhardt,
	brik Napoleon, Budd,

Wy hebben deze week met de aankomst van de Amerikaansche brik *Napoleon*, kapitein *Budd*, Nieuw Yorksche nieuwspapieren ontvangen loopende tot den 14den October en met de Engelsche bark *IO*, kapitein *Parry*, Jamaiksche Couranten tot den 24sten dierzelfde maand. De eerstgemelde nieuwsbladen deelen berigten uit Europa mede tot den 10den en de laatste tot den 17den September. Wy hebben uit die Couranten de meest gewigtige nieuwsartikelen voor dit nummer van ons blad getrokken.

Het schynt dat men zich vergist had in de namen van Konstantinopel en Adrianopel, want ingevolge de jongste Londensche berigten van den 17den September, werd Adrianopel eerst op den 20sten Augustus door de Russen ingenomen, bygevolg zyn de berigten uit Hamburg noch uit Cadix, mededeelende de inneming van Konstantinopel naauwkeurig; ofschoon er geen twyfel bestaat of de eerste hoofdstad van Turkye, welke minder versterkt is dan de tweede stad van dat ryk, is reeds lang in de magt der Russen gevallen. Dit vermoeden wordt gesterkt door den weinigen tegenstand welke geboden is geworden by de verovering van al de Turksche plaatsen, en door het berigt ontvangen des avonds te half acht ure van den 17den September in Londen.

De Britsche Admiraal Griffith Colpoys, is benoemd tot de station van Jamajka in plaats van Admiraal Fleeming en het schip Winchester wordt uitgerust voor zyn vlag schip.

Er zal eene marine *depôt* gestationeerd worden te Bermuda, alwaar men bezig is fortificatien te bouwen, waarop vyf honderd stukken geschut zullen komen te staan.

Wy lezen onder dagteekening van *Berlyn Sept.* 10, het volgende:

"Eene depeche van Generaal Graaf Diebitsch gedagteekend Eski-Serai te Adrianopel 21sten Augustus, brengt de tyding van den intogt der overwinnende Russische troepen binnen die stad te negen ure 's morgens van den voorgaanden dag. Het garnisoen van Adrianopel bestaande uit tien duizend geregelde troepen, legde deszelfs wapens neder op de aannadering van de Russen, schoon al de wegen voor deszelfs terugtogt open lagen, en lieten over aan de overwinnaars vier en vyftig stukken geschut, twintig standaards, vyf paarden staarten, deszelfs legerplaats, wapens en ammunitie; en de manschappen verkregen verlof om naar hunne haardsteden terug te keeren en zich met den landbouw bezig te houden. De talryke bevolking van de stad zoo wel Mahomedanen als Kristenen, gingen met volle vertrouwen de Russen te gemoet."

In de Jamaika Courant van den 24sten October vinden wy een uittreksel van eenen brief uit St. Jago de Cuba van den 14 October, waarin gemeld wordt dat de Mexikanen een slag verloren hebben te Altameira, met verlies van 500 dooden en 400 gevangenen; en in eene Nieuw Yorksche Courant van den 12den October lezen wy dat naar luid van eenen brief uit Sabine dd. 7den September de Spaansche krygsmagt geheel verslagen is met verlies van al hare baggagien, haar geschut en hare geldkist; en zeer weinige manschappen zyn de slagting ontkomen en hebben zich met de vlugt naar den zeekant gered. Eenige Spanjaarden, inwoners van Mexiko, welke zich by de Spaansche troepen hebben willen vervoegen, zyn met al hun geld in de handen der Mexikanen gevallen. Te Texas was alles rustig.

Een andere brief uit St Jago de Cuba van den 9den October, geplaatst in *Cornwall Courier* van Jamaika van den 21sten Oct. meldt:

"Gisteren is alhier van Cadix met 25 dagen reize aangekomen de Amerikaansche brik Sophia, kapt. Dunn, brengende de tyding, welke door brieven bevestigd wordt, dat de Russen binnen Konstantinopel getrokken zyn en de Sultan aan boord van een der schepen van het Engelsche eskader gevlugt is—dat Engeland zich verklaard heeft voor de Turken en Frankryk en Oostenryk voor Rusland. Kapt. Dunn verhaalt tevens dat men van hem gevorderd had, betaling van tonnen geld in de *vrye haven* van Cadix."

Onder dezen brief volgt als eene bevestiging dat de Engelsche oorlog schooner Firefly, kommandant Holland, op den 13 October op zee vernomen had van de Antelope, van Welmington N. C. dat op den 8sten dier maand eene Engelsche brik met 24 dagen overtogt van Cadix te St. Jago de Cuba was aangekomen, brengende de tyding dat Keizer Nicolaas Konstantinopel ingenomen had en was zelve in dadelyke bezit van die hoofdstad, en dat de Sultan aan boord van een von Z. B. M. schepen gevlucht was; teffens dat een Engelsch eskader bestaande uit 18 zeilen in aller haast uitgerust wordt ten einde de zeemagt in de Middellandsche Zee te versterken, ten gevolge van een verschil ontstaan tusschen den Franschen Ambassadeur en de Verhevene Porte.

Wy vernemen mondelyks dat Z. B. M. fregat *Druid* in Engeland binnen geloopen is en eene lange reis heeft gehad.

Het Huwelyk van den Koning van Spanje.

Madrid, July 27.

Een buitengewone kourier is thans naar Napels afgevaardigd met de vereischte volmagt om de ondertrouw van de Princes Christine met Zyne Majesteit aanteteekenen. Z. M. zal vertegenwoordigd worden door den Prins van Salerne. De toebereidselen ter viering van het huwelyk worden werkdadig voortgezet. Toen de Heer Sartorio, het hoofd der Ambassade afscheid van den Koning nam, zeide Z. M. tot hem: "ga schielyk en kom spoedig terug, laat geene onkosten uwe reize vertragen; maak U dadelyk weg en vermyd alle hinderpalen welke U in den weg mogten komen." Ter gelegenheid van het huwelyk zal er eene amnestie afgekondigd en verscheidene andere maatregels zullen genomen worden, ten einde al Zyner Majesteits onderdanen welke staatkundige onlusten naar vreemde landen verdreven hebben, met hem te verzoenen.

De ondertrouw van de Keizerin van Brazilie.

De akte van ondertrouw der Princes Amelia van Leuchtenberg met den Keizer van Brazilie, is op den 2den Aug. te Munich by volmagt aangeteekend geworden. Prins Karel was by deze gelegenheid de vertegenwoordiger van den Keizer. De jonge Keizerin zal op den 4den vertrekken; zy is in haar 17de jaar en heeft sedert hare verloving zich vlytig toegelegd om kennis te verkrygen van haar nieuw land en van deszelfs taal. Zy heeft reeds den afgezant van haren Keizerlyken Echtgenoot doen verbaasd staan door hem te antwoorden in de Portugesche taal. Het is zoodanig ingerigt dat de Keizerin van Brazilie over den weg van Brussel en Brugge naar Ostende zal reizen, op welke laatste plaats eene yacht zal gereed zyn om H. M. te ontvangen. Men verwacht de Keizerin niet voor den 20sten van deze maand te Portsmouth.

In stede van de gebruikelyke festiviteiten zal het Huwelyk gevierd worden door menschlievende daden. De Markies van Barbacena heeft op last van den Keizer fondsen ingekocht ten bedrage van 40,000 guldens, de jaarlyksche renten van welke som zullen strekken ten huwelyks gift van vier jonge dochters waarvan twee zullen gekozen worden door het huis van Leuchtenberg en de andere twee door het lot beslist. De som van 60,000 guldens zal in eens aan behoeftigen uitgedeeld worden.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, Oct. 3.

BULLETIN OF THE OPERATIONS OF THE RUSSIAN ARMY.

Head-Quarters, Aidos, July 14 (26th).

After the successful actions of the 5th, 6th, and 7th (17th, 18th, and 19th) had opened to the army the passage of the Kamtschik and the road over the Balkan, the commander-in-Chief ordered the army to advance across that mountain, which has loug been regarded as one of the insurmountable bulwarks of the Turkish Empire. The right column, under General Rudiger, reached Funduri-Dere, on the other side of the village of Arnautlar. On the 8th (20th) of July its advanced guard having pushed forward to near Avadshid, the left column commanded by General Roth, marched towards Aspro, and its advanced guard reached Paliobano, on the crest of the Balkan. The second corps, under the command of Count Pahlen, remained with the head-quarters at Dervish-Yovan, and at the Kamtschik.

Admiral Greig, with a squadron of three ships of line, several frigates, and a great quantity of transports, loaded with provisions, sailed into the bay of Mesambri, and vigorously bombarded the town for the space of three hours.

On the 9th (21st) of July, General Rudiger, reached Avadshik, and his advanced guard, under General Shiroff, arrived at Erketsh, a village situated on one of the highets points of the great Balkan. General Roth entered Eraclia; his advanced guard remained in Paliobano, and occupied with a detachment the village, and the cape of Emine. The head-quarters and Count Pahlen's corps took a position between the village of Arnautlar and Fonduri-Dere.

On the 10th (22d) of July General Rudiger's advanced guard, consisting of two battalions of the 37th Yager regiment, and the Cossack regiments of Cheranuskine and Yligne, descended the southern declivity of the Balkan. One of the enemy's divisions attempted for a moment to dispute the passage of a defile through which the road passes. The 37th Yagers did not reply to the enemy's fire of musketry, but charged them with the bayonet, and in a few moments overthrew them. The defeat of the Turkish detachment was complete. The Cossacks pursued the fugitives with great activity, and out of 2,000 took 131 prisoners, among whom were two Colonels. They also took one flag. The loss of the enemy in killed and wounded was considerable, while on our side we lost only six men.

On the morning of the same day General Roth proceeded across the Balkan to Paliobano. The rocky ground presenting great difficulties at first to his march, he found it necessary to reinforce the 6th battalion of pioneers with 2,000 labourers draughted from the infantry, in order to make a road. He afterwards repulsed the advanced guard of an enemy's corps, near Monastyr-Kiori, which endeavoured to check the march of the column, but which was obliged to make a retrogade movement towards the small river of Ynshikioi-Dere. The Seraskier, Abdul Raman, Pasha of three tails, who commanded the troops on the Kamtschik, the garrisons of Messembria, Achiolin, and the corps of observation opposite Sisipolis and Bourgas, assembled 6,000 or 7,000 men on the right bank of the Ynschikioi-Dere, probably with the intention to cover, by that central position, all the places on the gulf of Burgas, and to offer battle to such of our columns as marched to Monastyr-Kiori.

General Roth advanced with the 4th division of Hulans, and the battery, No. 28, of horse artillery, and the two Cossack regiments of Yeshoff and Boclanoff, through that village. He was followed by the 4th battalion of the 3d brigade of the 17th infantry, division, with eight pieces of light artillery. He instantly attacked the enemy's position without waiting the arrival of the main body of his column. Abdul Rahman Pasha withstood the fire of our batteries only a few minutes. His troops abandoned their position, and were so vigorously pursued by the Hulans, the Cossacks, and the horse artillery, for nearly 10 wersts, that they left behind them two batteries on the coast of four guns each, a wharf, in which there was a corvette of 25 guns ready for launching, without making an effort for their preservation. We took from the enemy besides, 400 prisoners, 7 standards, and 4 field pieces. General Roth left the task of pursuing the fugitives to the Cossacks, and directed a part of his advanced guard towards Mesambri. This place is fortified, and an intrenched camp in front of the tongue of land which unites the town with the country, protected the passage to the town. As soon as the infantry was concentrated at the head of the Hulans of the advanced guard, our batteries were directed against the intrenched camp. Their fire operated so effectually, that 300 men who occupied the intrenchment, being harrassed by our grape shot, and seized with a panic, threw down their arms, and surrendered at discretion. They left in our hands 3 cannon and 10 standards. Our batteries were now turned without loss of time agains Mesambri itself, which was completely commanded by them. Osman Pasha, who commanded in Mesambri, being at the same time threatened by Admiral Greig's squadron, and closely pressed by General Roth's artillery, readily, listened to the summons of the latter, and it was agreed to allow him that night to prepare the garrison and the inhabitants for a capitulation, which was now unavoidable.—Accordingly, in the morning of the following day, July 11, (23,) he delivered to Major Gen. Wachten, chief of the staff of the 6th corps, the keys of the town, 20 standards, and 15 cannon, and surrendered himself with 100 Turkish civil officers and 2,000 prisoners of war, to the officers charged to convey them to Russia.

On the 10th (22) of July the head quarters were in Erketsh, and on the following day in Ynshi-Koi, where a part of the 2d corps joined, while the other half of that corps remained in Kelleker. On the 11th (23d) of July, General Rudiger's corps marched upon Alacharia. An enemy's corps hastily retreated before them towards Aidos, and left in the camp in the village of Alacharia a great quantity of ammunition, and two field pieces. General Shiroff, who was charged with the pursuit, found 1,000 pounds of gunpowder, 2,000 chetwerts of buckwheat, and a great number of other articles of less value, in Dantly.—The garrison of Achiolin, intimidated by the astonishingly rapid march and the brilliant success of our army, abandoned on the morning of the same day that garrison, which was occupied by a detachment from the crew of a ship of the line cruising before the place. We found here fourteen cannon, one mortar, three powder magazines, and one salt magazine.

Meanwhile General Roth's advanced guard, commanded by Major General Nabel, received orders from the Commander in Chie to march upon Burgas, and General Roth was directed to move forward his out-posts to Romely-Kioi, on the road to Aidos. On the 12th (24th) of July, in the morning, when General Nabel approached the fortress of Burgas, the troops of the garrison had

the hardihood to march out against him; being, however, immediately attacked and defeated by that undaunted regiment, the 4th Hulans, they sought their safety in flight. General Nabeltook, in the first place, two field-pieces, which the enemy had brought out with him; and having driven him, short in hand, back to Burgas, our troops rushed into the fortress along with the fugitives. The garrison abandoned every thing, and fled in complete disorder through the southern gate of the town.—Ten pieces of cannon, magazines of all kinds, and the possession of this important point are the trophies of the brilliant deed of arms performed on that occasion. On the 12th, (24th,) of July, General Roth proceeded with the 6th corps towards Alacharia, General Rudiger directed his march upon Eskibashly; a part of the second corps occupied Alacharia; the rest of the army and the head-quarters encamped in the central position of Greek Ynshi-Kioi.

The movement of our army towards the Kamtschik was so completely concealed from the Grand Vizier, in Choumla, that it was not until the 9th (21st) of July, four days after the commencement of our march from that fortress, that he detached a corps, consisting of nine regiments of regular infantry, a regiment of regular cavalry, and 1,000 delis on foot, with three field pieces, to reinforce the post of Kuprikini. These troops marched from Choumla under the command of Ibrahim, Pacha of three tails, and Mehemed, Pacha of tow tails, who had recently arrived from Constantinople to take the command of the regular troops of the Turkish army. When the corps arrived on the Kamtschik, it learned that our troops had already taken and occupied the intrenchments on that river. The Pacha, upon this retreated a few wersts, and then directed their march on Cheugi and upon the village of Chuluku, where they were on the 11th (23d) quite uncertain what resolution to take.—However having learned on the evening of that day that Abdoul Rahman Pasha hand been defeated on the plain of Bourgas, they directed their march towards Aidos, where they arrived on the 12th (24th) of July.

On the 13th (25th) the Commander-in-Chief ordered General Rudiger to direct his march upon Aidos, and to take a position within four or five wersts of that place, to wait for the concentration of our troops, instructing him not to attack Aidos except in the case in which he should be certain of a successful. General Roth was to advance by a forced march, and establish himself in a double line behind the troops of General Rudiger. The corps of Count Pahlen was to march upon Rumely-Kioi and Aidos, to within a distance of about four wersts of the latter place. The Pachas thought the moment favourable to the execution of their place. They resolved to attack the advance of our army before it could be supported by the troops coming up. The Turkish cavalry and a division of Infantry made a sortie from Aidos and attacked General Rudiger's Cossacks, who retired on the position General Rudiger assailed on his front, but confident of victory, immediately detached a brigade of the 4th Hulan division, and directed it so to march as to turn the left wing of the enemy, which was vigorously attacking them. The fire of our batteries and the movements of the Hulans, did not fail in producing the expected event. The Turkish advanced guard was overthrown, and obliged to retreat in disorder to Aidos. Gen. Rudiger pursued the enemy with eight battalions and 16 pieces of cannon under the command of Prince Gortshakoff. On arriving in front of the place, he found a corps of Turkish infantry, from 6,000 to 7,000. posted in the rear, and on the flank of the town, and with its left wing resting on the old intrenchments, which the enemy had begun to repair. Gen. Rudiger, regarding the town as the key of this position, directed his batteries against the main body of the enemy, and ordered a battalion of the 36th, and another of the 37th Yagers, to advance with the bayonet against the old fortification of the town. The enemy at first defended himself obstinately; but soon, forced back within their works, and into the narrow streets of Aidos, they were on all sides beaten in detail, and put to the sword by our brave troops. The impression made by the bold operation was so great, that the Turkish regiments stationed behind Aidos dispersed, and fled along the footpaths leading to the Balkan, and in the direction of Karnabat. The Hulans and the Cossacks immediately rode after the fugutives, and made great slaughter among them, while the infantry commanded by Prince Gortschakoff, cut down all who were not so fortunate as to escape in the first instance. We obtained possession of the whole Turkish camp; we found in it 600 tents, 500 barrels of gunpowder, 3,000 soldier's cloaks, and a great quantity of arms. Four standards and four pieces of cannon which had been brought from Choumla were also taken from the flying enemy. The town and its environs are bestowed with a considerable number of dead bodies of the enemy.—The number of prisoners is less considerable—it is only 220 men. Our loss amounts to scarcely 100.

This brilliant victory closes the operations of the passage of the Balkan. During the whole of this memorable enterprise our brave troops have given fresh proofs of that undaunted courage and that unwearied zeal, by which they are distinguished from all others.

Surprised and defeated at the same moment, the Turks had no time to remove from the plain of Burgas the inhabitants, who consist for the greater part of Christians, and are now tranquilly following their rural employments. The ports of the Black Sea promise to present a scene of great activity.

The reports from the corps of observation in the Jenibasar, dated July 11 (23), mention that Gen. Krassowsky, after having on the 3d (15th) and on the 19 (22d) reconnoitred to the out-works of the entrenched camp at Choumla, had returned on the 11th (23d) to Jenibasar, without having been disturbed on his march by an enemy.

On the 12th (24th) of July, General Poncet, commanding in Sizebolis, made an attack on the enemy's entrenched camp near the village of Atei. On his approach the Turks abandoned their redoubts, and some wersts further on they left in their flight, near the village of Chinganeti Eski-Leesy, their artillery, consisting of four field-pieces.

October 12.

LATEST FROM EUROPE.

By the arrival of the packet ship *Birmingham*, Capt. *Harris*, from Liverpool, we have received London papers to the 8th Sept. and Liverpool to the 10th, inclusive.

The state of Europe, and particularly that of the war in the East, do not vary much from our last accounts. The foreign journals are full of rumours and reports.—Negotiations are stated one day and destroyed the next—fleets are ready for sea, and many of them sailing, but little is done. Some of the French papers say that the Grand Vizier has thrown himself into Adrianople and left Choumla to care of itself. The Russian General at Aidos has published a proclamation to the Turks, in which he laments the obstinacy of the Sultan, and thinks it very foolish in him not to agree to the terms of Nicholas. He tells the Turks of Roumelia that they may quietly remain with their wives and children on their possessions—that they may perform their five prayers, as well as their Friday's prayers, just as usual; and even goes so far as to allow them to bless the Sultan. So it appears that the Russians are endeavoring to smooth away the prejudices of the Mussulmans. In the north of Europe a Russian fleet has left Cronstadt for the Mediterranean. A report was in circulation that an English fleet was also under way, but this has been contradicted by the Courier. In France very little is doing. The press continues to fight the ministry, and the ministry to bring its conductors to the bar of justice.—There appears to be some movements in Prussia, but nothing of a definite nature on which the newspaper politicans of Europe can fix a grand movement. The manufacturing distress is still prevalent in England. The crops are good and season fine.

The defeat of the expedition against Terceira, by the forces of Don Miguel, which was published a few days ago, is confirmed by this arrival.

Ireland.—We regret to perceive, by accounts in the different Irish papers, that the emancipatory measures, have not had all that tranquilizing effect upon the population of Ireland which the promoters of the Catholic Bill anticipated. Scarcely a day passes but murder er outrages of the worst description are perpetrated: so much so, indeed, that it would seem as if the only species of emancipation had been to excite and give almost unlimited licence to the worst passions that influence the human mind.

That such a state of society should exist in a country, evidently capable of better things, and so abundantly rich in the gifts of nature, must be cause of deep regret to the wise and good of all parties, and calls loudly for the early and serious attention of the resident magistracy, as well as the vigorous interference of government.

THE SEAT OF WAR.

London dates to the 8th of September state, that the Prussian States Gazette, though it contains news from Constantinople, dated the 9th August, does not confirm the report, so confidently given by the Hamburg papers which arrived yesterday—namely, that the Sultan had on the 7th, in compliance with the remonstrances of the English Ambassador, formally acknowledged the independence of Greece. As it is difficult to suppose that the correspondent of the Prussian States Gazette (probably no less a personage than the Prussian Minister to the Porte in *propria persona*) would have omitted to impart so important a piece of intelligence if true, we are disposed to think that his silence disposes of the rumor. The Prussian States Gazette has no news from the Russian head quarters in Roumelia: but it states, under the already mentioned rubric of Constantinople, that the army of Count Paskewitsch had advanced midway between Erzeroum and Trebisond; adding, however, that the more difficult half remained to be accomplished.—It then relates a check which the Russian fleet had sustained before Trebisond, and which the bulletin writers of the Emperor Nicholas have hitherto neglected (by pure accident no doubt) to publish. It appers that 1,500 men attempted, under cover of a heavy bombardment, to take the town by a *coup de main*. They were repulsed, however, with the loss of nearly one half of their numbers, and the fleet, fully satisfied with this reception, sailed in quest of less perilous adventures.—The bombardment had not done a tenth part of the injuries which previous advices had led us to suppose.—We find also, in the Prussian States Gazette, a copy of the speech spoken by Sir R. Gordon, upon his presentation to the Sultan; and, if it be authentic, we can only say, that the Ambassador, in expressing the sentiments of his Court, went far beyond the usual measure of courtesy observable upon similar occasions. We are aware, at the same time, that a little hyperbole is excusable, or rather customary, in addressing an eastern monarch.—The St. Petersburgh journals have no news from the Army, but in lieu of it a long programme of the ceremonies which were to take place in consequence of the arrival of the Prince of Persia.

An Odessa journal states—when our troops took Carnabat and Yambol, the enemy vainly attempted to make some resistance in the latter place. But the Ottomans are wholly dispirited. Their soldiers came from Kirklissa to ground their arms before our troops. Our advanced guard pushed on as far as Faki, on the road to Adrianople. The enemy retired towards Philippopoli.

Dispatches, dated Aug. 22, were received this morning at the Foreign Office, from Lord Heytesbury, our ambassador at St. Petersburgh. We understand that nothing further was known at St. Petersburgh respecting the operations of the Russian army than has already been published, no account had been received there, announcing the arrival of Gen. Diebitsch at Adrianople.

From the Gazette de France.

We find amongst the intelligence given by the German papers to-day, nothing but reports, which stand in need of confirmation, and several of which are refuted by the last London papers. Thus the Nuremberg Correspondent announces, under the head of Belgrade, that the French and English fleets, 28 sail strong, have entered the Black Sea, and that Turkey is hereafter put under the protection of both these Powers. The acceptance of the treaty of the 6th of July is still considered as a positive fact.

From the Morning Chronicle, Sept. 7.

We received last night the *Prussian State Gazette*, to the 31st August, Brussels papers to the 5th September, and the *Algemeine Zeitung* to the 30th August. The The *Prussian State Gazette* contain news from the theatre of war. On the Asiatic side the Russians are following up their success. The news from Aidos comes down to the 6th August. It does not appear that the Russians have done more than exert themselves to conciliate the population in the neighbourhood. The following are extracts:

The *Journal of St. Petersburgh* contains the following:—

NEWS FROM THE THEATRE OF WAR.

From the Camp at Aidos, 25th July (6th August.)—Soon after his arrival at Aidos, Count Diebitsch learned that the Mahomedan inhabitants of some of the villages near the town, who had fled into the mountains on the approach of our troops, had expressed a wish to return to their homes with their families, and there to live under the protection of the army. The General hastened to take advantage of this wish. After the communication, the inhabitants of the twelve villages, all Mahomedans, encouraged by the assurances of his Excellency, delivered up their arms to us, and returned to their homes, and have received from the Commander in Chief letters of protection and safeguard.

From the Courier, September 5.

Despatches were received this morning at the Foreign Office from the Hon. Robert Gordon, dated Constantinople, August 12, four days later than the former, and from Lord Cowley, at Vienna, dated August 27.

At the time when the courier quitted Constantinople, notwithstanding the assertions of the French papers, it appears that nothing had been yet definitely settled respecting the Greek question; but the negociations were still going on. Great exertions were making to raise new levies of troops, but they had not been attended with much success, and it was not expected that Adrianople could resist the attack of the Russian army, although it was believed that General Diebitsch could not bring more than 35,000 troops against it. The Commander was understood to have stopped his advance, in order to endeavour to intercept the Grand Vizier before his arrival at Adrianople, having heard that he had quitted Choumla for that city. As late as the 12th ult. no negociator had been sent from Constantinople to the Russian head-quarters.

Don Miguel.—French papers state, if we are to believe persons who say they are well informed, the English government has determined upon deferring the acknowledgment of Don Miguel as King of Portugal, in order to give time to Don Pedro to give a definite answer, now that he is informed that Don Miguel consents to marry his niece. It appears that in the mean time an attack of the Constitutionalists upon Portugal is dreaded, and that King Ferdinand has promised that in that case he would furnish assistance to Don Miguel.

But the cabinet of Madrid had some fear that, supposing such an event, the British Government might consider itself justified by the existing treaties in sending troops into Portugal. It is said that this point has been the subject of fresh diplomatic communications between the British and Spanish Governments; aud that they have terminated by full permission being given to Ferdinand to manage, as he may think proper, the affairs of the Peninsula. A courier, who arrived from London two days ago, and who was dispatched yesterday to Madrid, is the bearer of these agareable tidings to Ferdinand.

PRUSSIA.

Dutch papers, to the 30th inst, have reached us. They contain some details of the war in Java, where the attempt to restore peace with the native Powers had failed, and hostilities had been renewed. They also announce that the King of Prussia had quitted Berlin on the 22d, for Brussels, from whence he was to go to Luxembourg, and, it was still believed, would repair to Paris. The motive ascribed to this part of his journey, however, is evidently erroneous. His Prussian Majesty is too sincerely inclined to assist in maintaining the general peace of Europe, to wish to impair the union which exists between England and France. All that he has done hitherto has been to co-operate with them in their endeavour to put an end to the war in the East, by inducing the Porte to listen to reasonable terms, and he well knows that the success of that endeavour must in a great measure depend on *unanimity* amongst those by whom it is made.

Total Defeat of the Spanish Invading Expedition.

The Cincinnati Daily Advertiser of the 3d inst, announces the receipt of a letter in that place, dated Sabine, September 7th, which states that the Spanish invading force had been totally defeated, with the loss of their baggage, cannon and money. A few only escaped to sea, the remainder were slain.

Some of the disaffected old Spaniards, who were approaching to join the invaders, had also fallen into the hands of the Mexicans with their money. All was quiet in Texas.

It will be perceived that the above intelligence is six days later than the news received by the Matilda, which arrived last Tuesday week direct from Tampico, at this place. It is no doubt correct, from the facts then communicated, of the intention of General St. Anna to attack Tampico in a few days.—*Balt. Gazette.*